

jeg tage under Overvejelse, og det samme gælder de Hensstillinger, der kom til mig angående Forholdene ved Stationer, hvor lange Tog og spærre Tilførslen til Stationen. Jeg har jo udtalt mig derom ved 2den Behandling, og jeg skal henholde mig til, hvad jeg der sagde. Den ærede Formand for Udvalget brugte et Udtryk, der var mig lidt underligt; han opfordrede mig til at udtale, at det vilde blive vist Hensyn til Publikum, uden at det kom i Betragtning, hvem der var Stationsforstander. Det er selvfølgelig, at hvem der er Stationsforstander, Stationsforstanderens Person, jo er komplet ligegyldig i denne Relation. Men det, jeg meget kunde ønske, var, at man vilde komme med Klager, naar der virkelig var noget at klage over; hvis der kommer Klager ind fra den paagældende private, skal Forholdet blive undersøgt, og er der Fejl, skulle de blive rettede. — Det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valgtreds (Sloth) omtalte Forholdene paa Viborg Station; ogsaa der skal jeg lade Forholdene nærmere undersøge, men saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, var nok allerede de Mangler, der have været til Stede, blevne rettede. Jeg skal hermed slutte, idet jeg altsaa med Hensyn til den meget omtalte Endring under Nr. 6 skal tilraade, at man stemmer mod Flertallets Forslag, og at saaledes Paragraffen for saa vidt beholder den Affattelse, som den har faaet ved 2den Behandling.

Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgtreds): Man ser jo altsaa efter de Udtalelser, der ere fremkomne i Anledning af Endringsforslag under Nr. 7 fra den ærede Ordfører (Beth Espensen) og den højtærede Minister, at uagtet den ærede Ordfører talte om den fine Sura, er der dog en høist forskjellig Opfattelse af det Spørgsmaal, som dette Endringsforslag under Nr. 7 omhandler. Den ærede Ordfører mente, at det skulde forstås saaledes, at enhver havde Lov til at befare de private Overgange, naar han fik Lov dertil af vedkommende Brugere, medens den højtærede Minister mente, at Bestemmelsen ikke skulde opfattes saaledes; men at den vilde blive at aspasse efter de forskellige Forhold; først og fremmest havde jo Brugeren selv Ret til at benytte Overgangen, men muligvis ogsaa andre, som han gav Tilladelse dertil. Men jeg ser nu praktisk paa Forholdene — jeg er særlig praktisk anlagt — og jeg ser derfor saaledes paa Sagen, at naar man vedtager denne Bestemmelse og skal til at anvende Loven i Praksis, maa det, som den ærede Minister

lagde særlig Eftertryk paa — nemlig at han vilde haandhæve Bestemmelsen under Nr. 6, hvis den blev vedtaget, med særlig Strengthed, og med Eftertryk paa Strengthed, hvad jeg slet ikke har saa meget imod — ogsaa gælder om Nr. 7, den maa da ogsaa haandhæves i al sin Strengthed. Men saa vil der, i Nærheden af mange Byer i alt Fald, og ogsaa ude paa Landet komme til at opstaa Forvillinger og aldeles uløselige Forhold. Det vil være bekendt, at man i mange forskellige Byer har offentlige Plantager, som ligge paa den anden Side af Jærnbanen, hvor der er en Overgang med Hvirvel for til Benyttelse for Byens Borgere. Naar saa en uvedkommende eller fremmed fra Landet kommer til Byen og benytter denne Overgang, kan han blive draget til Ansvar og straffet, hvis denne Bestemmelse skal haandhæves i al sin Strengthed; saaledes som den højtærede Minister lod sinne igennem. Jeg mente rigtignok, at naar vedkommende Brugere af den private Overførsel, der har Vej paa begge Sider, havde givet den anden Tilladelse dertil, maatte denne kunne passere Banen, mod at han lufkede Leddet. Saaledes mente jeg, at Bestemmelsen skulde forstås, men det er ogsaa muligt, at vedkommende Brugere, der har givet Tilladelsen, efter Bestemmelserne i Endringsforslaget under Nr. 6 kan drages til Ansvar. Saaledes ser jeg i alt Fald paa Forholdet. Men naar Endringsforslag Nr. 7 skal haandhæves i al sin Strengthed, skal f. Eks. en Brugere ikke kunne give Tilladelse til en Mand, der kommer og spørger, om han maa køre gennem hans Led for at hente et Læs Hø, hvorom Forlangende endog ikke saa sjældent stilles af vedkommende Jærnbanepersonale til Brugere af Leddet. Det skal han ikke kunne give Tilladelse til uden at blive draget til Ansvar. Jeg maa sige for mit personlige Vedkommende, at jeg efter denne Fortolkning stammer imod Endringsforslaget under Nr. 7. Jeg maa saa sige blot et Par Ord over for den ærede Ordfører. Jeg skal ikke strides med ham hverken om den fine eller den mindre fine Sura; men jeg tror ikke, det er nogen sin Sura, at man vil drage en Mand til Ansvar for, hvad en ham aldeles uvedkommende Mand gør. Det tror jeg ikke, man hævder Retssikkerheden ved, og det er det, det drejer sig om her. Jeg ser praktisk paa Forholdene her, som jeg gør det i andre Forhold, og ligesom jeg ser fra et praktisk Standpunkt paa dette, baade fra Landbrugets Side og fra Banesikkerhedens Side, saaledes ser jeg ogsaa paa det, naar jeg ved anden Lejlighed